

Convenția Consiliului Europei privind coproducția cinematografică (revizuită) Rotterdam, 30.01.2017

Preambul

Statele membre ale Consiliului Europei și celelalte State Părți la Convenția Culturală Europeană (STE nr. 18), semnatare ale prezentei convenții,

Considerând că scopul Consiliului Europei este să realizeze o uniune mai strânsă între membrii săi pentru a salvarda, în special, și a promova idealurile și principiile care alcătuiesc patrimoniul lor comun,

Considerând că libertatea de creație și libertatea de expresie constituie elemente fundamentale ale acestor principii,

Considerând că protejarea diversității culturale a diferitelor țări europene este unul dintre scopurile Convenției Culturale Europene,

Având în vedere Convenția UNESCO privind Protecția și Promovarea Diversității Expresiilor Culturale (Paris, 20 octombrie 2005), care recunoaște diversitatea culturală drept o caracteristică definitorie a omenirii și care încearcă să consolideze crearea, producerea, răspândirea, distribuția și bucuria expresiilor culturale;

Considerând că, fiind instrumente de creație și de expresie ale diversității culturale la scară globală, coproducțiile cinematografice trebuie consolidate,

Conștienți de faptul că filmul este un mijloc important de exprimare culturală și artistică, având un rol esențial în susținerea libertății de exprimare, a diversității și a creativității, precum și a cetățeniei democratice;

Hotărâți să elaboreze aceste principii și să reamintească recomandările Comitetului de Miniștri către statele membre în domeniul cinematografiei și audiovizualului, în special Recomandarea Rec (86) 3 privind promovarea producției audiovizuale în Europa și Recomandarea CM / Rec (2009) 7 privind politicile naționale de film și diversitatea expresiilor culturale;

Recunoscând că Rezoluția Res (88) 15 privind înființarea unui Fond European de Sprijin pentru Coproducția și Distribuția Operelor Narrative Cinematografice și Audiovizuale "Eurimages" a fost modificată pentru a permite aderarea statelor nemembre;

Decisă fiind realizarea acestor obiective prin efortul comun de încurajare a cooperării și de definire a regulilor adaptate coproducțiilor cinematografice în ansamblul lor;

Considerând că adoptarea unor norme comune tinde să reducă restricțiile și să încurajeze cooperarea în domeniul coproducției cinematografice;

Luând în considerare evoluția tehnologică, economică și financiară a industriei de film de la deschiderea spre semnare a Convenției Europene privind Coproducția Cinematografică (STE nr. 147) în 1992;

Având convingerea că această evoluție necesită o revizuire a Convenției din 1992 pentru a asigura în continuare relevanța și eficacitatea acestui cadru pentru coproducția cinematografică;

Recunoscând că prezenta Convenție are ca scop înlocuirea Convenției Europene privind Coproducția Cinematografică,

au convenit următoarele:

Capitolul I – Dispoziții generale

Articolul 1 – Scopul Convenției

Părțile la prezenta Convenție se angajează să promoveze dezvoltarea coproducțiilor cinematografice internaționale, în conformitate cu dispozițiile de mai jos.

Articolul 2 – Domeniul de aplicare

1. Prezenta Convenție reglementează relațiile dintre Părți în domeniul coproducțiilor multilaterale originare din teritoriul Statelor Părți.
2. Prezenta Convenție se aplică:
 - a. coproducțiilor care reunesc cel puțin trei coproducători stabiliți în trei State Părți ale Convenției;
 - b. coproducțiilor care implică cel puțin trei coproducători stabiliți în trei State Părți diferite ale Convenției și unul sau mai mulți coproducători care nu sunt stabiliți în aceste State Părți. Contribuția totală a coproducătorilor care nu sunt stabiliți în Statele Părți ale Convenției nu poate însă să depășească 30% din costul total al producției.

În toate cazurile prezenta convenție se poate aplica numai dacă opera cinematografică realizată în coproducție corespunde definiției oficiale așa cum este formulată la art. 3 paragraful c de mai jos.

3. Dispozițiile acordurilor bilaterale încheiate între Părțile participante la prezenta Convenție rămân aplicabile coproducțiilor bilaterale.

În cazul coproducțiilor multilaterale, dispozițiile prezentei Convenții au prioritate față de cele ale acordurilor bilaterale încheiate între Statele Părți la Convenție. Dispozițiile privind coproducțiile bilaterale rămân în vigoare dacă nu contravin dispozițiilor prezentei Convenții.

4. În cazul absenței oricărui acord reglementând relațiile bilaterale de coproducție între două State Părți la prezenta Convenție, Convenția se aplică și coproducțiilor bilaterale, cu excepția situației în care una dintre părțile interesate emite o rezervă, în condițiile prevăzute de art. 22.

Articolul 3 – Definiții

În scopul aplicării prezentei Convenții:

- a. termenul de "operă cinematografică" desemnează operele de orice durată și pe orice suport, în special operele cinematografice de ficțiune, animație și cele documentare, conforme cu dispozițiile privind industria cinematografică în vigoare în fiecare Stat Parte în cauză și care sunt destinate difuzării în sălile de cinematograf;
- b. termenul "coproducători" desemnează societăți de producție cinematografică sau producători stabiliți în Statele Părți la prezenta Convenție și care au semnat un contract de coproducție;
- c. termenul "operă cinematografică realizată oficial în coproducție" (numită pe mai departe "film") desemnează operele cinematografice care îndeplinesc condițiile stabilite în Anexa nr. II care face parte integrantă din prezenta Convenție;
- d. termenul de "coproducție multilaterală" desemnează o operă cinematografică produsă de cel puțin trei coproducători, astfel cum au fost definiți la art. 2 paragraful 2 de mai sus.

Capitolul II – Reguli aplicabile coproducțiilor

Articolul 4 – Asimilarea cu filmele naționale

1. Operele cinematografice realizate în coproducție multilaterală și care cad sub incidența prezentei Convenții beneficiază de avantajele acordate filmelor naționale în virtutea dispozițiilor legislative și reglementărilor în vigoare în fiecare dintre Statele Parte la Convenție, și care participă la respectiva coproducție.
2. Beneficiile sunt acordate fiecărui coproducător de către Statul Parte în care acesta este stabilit, în condițiile și în limitele prevăzute de dispozițiile și reglementările legale în vigoare în acel Stat Parte și conform dispozițiilor prezentei Convenții.

Articolul 5 – Condiții de obținere a statutului de coproducție

1. Orice coproducție cinematografică va primi aprobarea autorităților competente ale Statelor Părți în care sunt stabiliți coproducătorii, după o consultare prealabilă între autoritățile competente și în conformitate cu procedurile prevăzute în Anexa nr. I. Această anexă face parte integrantă din prezenta Convenție.
2. Cererile de acordare a statutului de coproducție sunt înaintate spre aprobare autorităților competente, în conformitate cu procedura de solicitare prevăzută în Anexa I. Această aprobare este definitivă, cu excepția cazului nerespectării angajamentelor inițiale privind cerințele de natură artistică, financiară sau tehnică.
3. Proiectele cu caracter pornografic flagrant, cele care promovează discriminarea, ura sau violența, sau proiectele care lezează deschis demnitatea umană nu pot primi statutul de coproducție.
4. Avantajele conferite de statutul de coproducție sunt acordate coproducătorilor care fac dovada că dețin mijloace tehnice și financiare adecvate, precum și suficiente calificări profesionale.

5. Fiecare stat contractant va desemna autoritățile competente menționate la paragraful 2 printr-o declarație făcută la semnarea sau la depunerea instrumentului de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de adeziune. Ulterior această declarație poate fi modificată.

Articolul 6 – Cota contribuției fiecărui coproducător

1. În cazul coproducției multilaterale, contribuția minimă nu poate fi mai mică de 5%, iar contribuția maximă nu poate depăși 80% din costul total al producției cinematografice. Atunci când contribuția minimă este mai mică de 20% sau coproducția este numai financiară, Partea în cauză poate lua măsuri pentru a reduce sau a bloca accesul la programele naționale de acordare a sprijinului pentru producție.
2. În cazul în care prezenta convenție înlocuiește un acord bilateral între două Părți în conformitate cu dispozițiile articolului 2, paragraful 4, contribuția minimă nu poate fi mai mică de 10%, iar cea mai mare contribuție nu poate depăși 90% din costul total de producție al operei cinematografice. Atunci când contribuția minimă este mai mică de 20%, sau coproducția este numai financiară, Partea în cauză poate lua măsuri pentru a reduce sau a bloca accesul la programele naționale de acordare a sprijinului pentru producție.

Articolul 7 – Drepturile coproducătorilor asupra operei cinematografice

1. Contractul de coproducție trebuie să garanteze fiecărui coproducător dreptul de coproprietate asupra drepturilor materiale (tangibile), precum și imateriale (intangibile) ale filmului. Contractul va cuprinde o clauză care să prevadă depozitarea copiei master (prima versiune completă) într-un loc stabilit de comun acord de coproducători și care să le garanteze liberul acces la aceasta.
2. Contractul de coproducție trebuie, de asemenea, să garanteze fiecărui coproducător dreptul de accesare a materialului original, precum și a copiei master, permițând astfel reproducerea.

Articolul 8 – Participarea artistică și tehnică

1. Contribuția fiecăruia dintre coproducători va include o participare tehnică și artistică efectivă. În principiu, și în conformitate cu obligațiile internaționale care revin Părților, contribuția coproducătorilor în ceea ce privește personalul creativ, tehnic și artistic, interpreții și facilitățile trebuie să fie proporțională cu investiția lor.
2. Sub incidența obligațiilor internaționale care revin Părților și a exigențelor scenariului, personalul care alcătuiește echipa de turnare trebuie să provină din statele partenere la coproducție, iar postproducția trebuie realizată, de regulă, în aceste state.

Articolul 9 – Co-producții financiare

1. Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 8 și sub rezerva condițiilor și limitelor specifice stabilite prin legislația și reglementările în vigoare în Statele Părți, coproducțiilor li se poate acorda statutul de coproducție, conform dispozițiilor prezentei Convenții, dacă îndeplinesc următoarele condiții:
 - a Să includă una sau mai multe contribuții minoritare, care pot fi și numai de natură financiară, în conformitate cu contractul de coproducție, cu condiția ca fiecare cotă națională să nu fie mai mică de 10% și nici mai mare de 25% din costurile de producție;
 - b să includă un coproducător majoritar care vine cu o contribuție tehnică și artistică

efectivă și care îndeplinește condițiile pentru ca opera cinematografică să fie recunoscută drept o operă națională în țara sa;

- c să contribuie la promovarea diversității culturale și a dialogului intercultural; și
 - d fac obiectul unor contracte de coproducție care includ prevederi privind repartitia veniturilor.
2. Coproducțiile financiare vor beneficia de statutul de coproducție doar după obținerea aprobării autorităților competente în fiecare caz în parte, în special ținând seama de dispozițiile Articolului 10 de mai jos.

Articolul 10 – Echilibrul general

1. În schimburile cinematografice dintre părți trebuie menținut un echilibru general atât în ceea ce privește valoarea totală a investițiilor, cât și în ceea ce privește participarea artistică și tehnică a operelor cinematografice realizate în coproducție.
2. Partea care, după o perioadă de timp rezonabilă, constată un deficit în raporturile sale de coproducție cu una sau mai multe Părți, poate să își condiționeze acordul la o viitoare coproducție de restabilirea echilibrului în relațiile cinematografice cu Partea sau Părțile în cauză.

Articolul 11 – Intrarea și șederea pe teritoriul unui Stat Parte la Convenție

În conformitate cu legislația, reglementările și obligațiile internaționale în vigoare, fiecare Parte facilitează intrarea și șederea, precum și acordarea permiselor de muncă pe teritoriul său, a personalului tehnic și artistic din alte State Părți participante la coproducție. În mod similar, fiecare Stat Parte va permite importul temporar și re-exportul echipamentelor necesare producerii și distribuirii operelor cinematografice care intră sub incidența prezentei Convenții.

Articolul 12 – Menționarea țărilor coproducătoare

1. Operele cinematografice realizate în coproducție trebuie prezentate cu menționarea țărilor coproducătoare.
2. Denumirile acestor țări vor fi menționate în mod clar în generic, în toate materialele de publicitate și promovare, precum și în momentul prezentării lor.

Articolul 13 – Export

Atunci când o operă cinematografică realizată în coproducție este exportată într-o țară în care importurile de opere cinematografice fac obiectul unor cote de difuzare și una dintre Părțile coproducătoare nu beneficiază de acces liber pe piață în țara importatoare:

- a în mod normal, operele cinematografice se vor adăuga la cota țării care are participarea majoritară;
- b în cazul unei opere cinematografice care presupune o participare egală din partea diferitelor țări, opera cinematografică este înregistrată în contingentul țării cu cele mai mari posibilități de export în țara importatoare;
- c în cazul în care nu se pot aplica prevederile paragrafelor a și b de mai sus, opera cinematografică se înscrie în contingentul țării din care provine regizorul.

Articolul 14 – Limba

În momentul acordării statutului de coproducție, autoritatea competentă a unui Stat Parte poate cere coproducătorului stabilit în această țară o versiune finală a operei cinematografice în una dintre limbile vorbite în țara respectivă.

Articolul 15 – Festivaluri

Dacă coproducătorii nu decid altfel, operele cinematografice realizate în coproducție sunt prezentate la festivaluri internaționale de Statul Parte în care este stabilit coproducătorul majoritar sau, în cazul participărilor financiare egale, de Statul Parte de unde provine regizorul.

Capitolul III – Dispoziții finale

Articolul 16 – Efectele Convenției

1. Prezenta Convenție înlocuiește, pentru Statele Părți, Convenția Europeană asupra coproducțiilor cinematografice, care a fost deschisă spre semnare la 2 octombrie 1992.
2. În relațiile dintre un Stat Parte la prezenta Convenție și un Stat Parte la Convenția din 1992 care nu a ratificat prezenta Convenție, Convenția din 1992 va continua să fie aplicată.

Articolul 17 – Monitorizarea Convenției și amendamente la Anexele I și II

1. Comitetul Director al Fondului European de Sprijin pentru Coproducția și Distribuția Operelor Narrative Cinematografice și Audiovizuale "Eurimages" (The Board of Management of the European Support Fund for the Co-production and Distribution of Creative Cinematographic and Audiovisual Works "Eurimages") va fi responsabil de monitorizarea prezentei Convenții.
2. Orice Stat Parte la prezenta convenție care nu este membru al "Eurimages" poate fi reprezentat și poate avea un vot în Consiliul de administrație al "Eurimages" atunci când Consiliul își îndeplinește sarcinile care îi sunt atribuite prin prezenta Convenție.
3. Pentru a promova aplicarea efectivă a Convenției, Consiliul de administrație al "Eurimages" poate:
 - a să vină cu propuneri pentru a facilita schimbul de experiență și bune practici între Statele Părți;
 - b să își exprime opinia cu privire la orice chestiune privind punerea în aplicare și implementarea prezentei Convenții și să facă recomandări specifice Statelor Părți în acest sens.
4. Pentru a actualiza dispozițiile Anexelor I și II ale prezentei Convenții, în vederea asigurării unei continue relevanțe a lor privind practicile comune din industria cinematografică, pot fi propuse modificări de către oricare dintre Statele Părți, de Comitetul de Miniștri sau de Comitetul Director al Fondului European de Sprijin pentru Coproducția și Distribuția Operelor Narrative Cinematografice și Audiovizuale "Eurimages". Acestea vor fi comunicate Părților de către Secretarul general al Consiliului Europei.
5. După consultarea Statelor Părți, Comitetul de Miniștri poate adopta un amendament

propus în conformitate cu alineatul (4) cu majoritatea prevăzută la articolul 20.d din Statutul Consiliului Europei. Modificarea intră în vigoare după expirarea unei perioade de un an de la data la care a fost transmisă Părților. În această perioadă, oricare dintre Statele Părți poate transmite Secretarului General orice obiecție privind intrarea în vigoare a amendamentului.

6. Dacă o treime dintre Statele Părți notifică Secretarului General al Consiliului Europei o obiecție împotriva intrării în vigoare a amendamentului, amendamentul nu va intra în vigoare.
7. În cazul în care mai puțin de o treime dintre Statele Părți notifică o obiecție, modificarea intră în vigoare pentru Statele Părți care nu au notificat vreo obiecție.
8. Odată ce un amendament a intrat în vigoare în conformitate cu alineatele (5) și (7) ale prezentului articol și un Stat Parte a notificat o obiecție față de acesta, modificarea intră în vigoare pentru partea în cauză în prima zi a lunii următoare datei în care Statul Parte a informat Secretarul General al Consiliului Europei că a acceptat amendamentul. Un Stat Parte care a formulat o obiecție poate să o retragă în orice moment prin notificarea adresată Secretarului General al Consiliului Europei.
9. În cazul în care Comitetul de Miniștri adoptă un amendament, un Stat Parte sau Uniunea Europeană nu poate să-și exprime consimțământul de a respecta prevederile Convenției, fără a accepta în același timp și amendamentul.

Articolul 18 – Semnare, ratificare, acceptare, aprobare

1. Prezenta convenție este deschisă spre semnare statelor membre ale Consiliului Europei și celorlalte State Părți la Convenția Culturală Europeană care își pot exprima acordul pentru a se supune prevederilor prin:
 - a. semnătură fără rezerve în ceea ce privește ratificarea, acceptarea și aprobarea; sau
 - b. semnătura supusă ratificării, acceptării sau aprobării, urmată de ratificare, acceptare sau aprobare.
2. Instrumentele de ratificare, acceptare sau aprobare vor fi depuse la Secretarul General al Consiliului Europei.

Articolul 19 – Intrare în vigoare

1. Convenția va intra în vigoare în prima zi a lunii următoare expirării unei perioade de trei luni de la data la care trei State Părți, dintre care cel puțin două state membre ale Consiliului Europei, și-au exprimat acordul pentru a se supune prevederilor Convenției, în conformitate cu dispozițiile Articolului 18.
2. În ceea ce privește orice stat semnatar care își exprimă ulterior acordul pentru a se supune prevederilor acesteia, Convenția va intra în vigoare în prima zi a lunii următoare expirării unei perioade de trei luni de la data semnării sau a depunerii instrumentului de ratificare, acceptare sau aprobare.

Articolul 20 – Aderarea statelor nemembre

1. După intrarea în vigoare a prezentei Convenții, Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei poate, după consultarea Statelor Părți, să invite orice Stat care nu este membru al Consiliului Europei, precum și Uniunea Europeană, să adere la această Convenție, printr-o decizie adoptată de majoritatea prevăzută la articolul 20.d din Statutul Consiliului Europei

și prin votul unanim al reprezentanților Statelor Contractante care au dreptul de a participa la Comitetul de Miniștri.

2. În ceea ce privește orice Stat Aderent sau Uniunea Europeană, în cazul aderării sale, Convenția intră în vigoare în prima zi a lunii următoare expirării unei perioade de trei luni de la data depunerii instrumentului de aderare la Secretarul General al Consiliului Europei.

Articolul 21 – Clauză de teritorialitate

1. Orice Stat poate, la momentul semnării sau la depunerea instrumentului său de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, să specifice teritoriul sau teritoriile în care se aplică prezenta Convenție.
2. Orice Stat Parte poate, la orice dată ulterioară, printr-o declarație adresată Secretarului General al Consiliului Europei, să extindă aplicarea prezentei Convenții la orice alt teritoriu specificat în declarație. În ceea ce privește acest teritoriu, Convenția va intra în vigoare în prima zi a lunii următoare expirării unei perioade de trei luni de la data primirii declarației de către Secretarul General.
3. Orice declarație făcută în temeiul celor două paragrafe precedente poate fi retrasă, în ceea ce privește orice teritoriu specificat într-o astfel de declarație, printr-o notificare adresată Secretarului General. Retragera intră în vigoare în prima zi a lunii următoare expirării unei perioade de trei luni de la data primirii notificării de către Secretarul General.

Articolul 22 – Rezerve

1. Orice stat poate declara, la momentul semnării sau depunerii instrumentului său de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, că articolul 2, paragraful 4, nu se aplică relațiilor sale bilaterale de coproducție cu una sau mai multe Părți. În plus, acesta își poate rezerva dreptul de a stabili o cotă maximă de participare diferită de cea prevăzută la articolul 9, paragraful 1.a. Nu se admit alte rezerve.
2. Orice Parte care a formulat o rezervă în temeiul paragrafului precedent, o poate retrage în întregime sau parțial printr-o notificare adresată Secretarului General al Consiliului Europei. Retragera intră în vigoare la data primirii notificării de către Secretarul General.

Articolul 23 – Denunțarea

1. Orice Parte poate, în orice moment, să denunțe prezenta Convenție printr-o notificare adresată Secretarului General al Consiliului Europei.
2. Denunțarea va intra în vigoare în prima zi a lunii următoare expirării unei perioade de șase luni de la data primirii notificării de către Secretarul General.

Articolul 24 – Notificări

Secretarul General al Consiliului Europei va notifica statelor membre ale Consiliului Europei, precum și Uniunii Europene și oricărui stat care a aderat la prezenta Convenție sau a fost invitat să facă acest lucru:

- a orice semnare;
- b depunerea oricărui instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare;
- c orice dată de intrare în vigoare a prezentei Convenții, în conformitate cu articolele 19, 20 și

21;

- d orice rezervă și retragere a rezervei făcute în conformitate cu articolul 22;
- e orice declarație făcută în conformitate cu articolul 5, paragraful 5;
- f orice denunțare notificată în conformitate cu articolul 23;
- g orice alt act, notificare sau comunicare referitoare la prezenta Convenție.

Drept care, subsemnații, fiind legal autorizați în acest sens, au semnat prezenta Convenție.

Încheiată la Rotterdam, la data de 30 ianuarie 2017, în limbile engleză și franceză, ambele texte fiind egal valabile, într-un singur exemplar care va fi depus în arhivele Consiliului Europei. Secretarul General al Consiliului Europei va transmite copii autentificate tuturor statelor menționate la articolul 18, paragraful 1, precum și Uniunii Europene și tuturor statelor invitate să adere la prezenta Convenție.

Anexa I – Procedura de prezentare a cererilor

Pentru a beneficia de prevederile prezentei Convenții, coproducătorii stabiliți în State Părți trebuie, în timp util înainte de prima zi a turnajului sau animației principale, să depună o cerere de acceptare a statutului provizoriu de coproducție și să anexeze documentele enumerate mai jos. Aceste documente trebuie să parvină autorităților competente în număr suficient pentru a fi comunicate autorităților celorlalte State Părți la Convenție cel mai târziu cu o lună înainte de începerea turnajului:

- o declarație privind situația drepturilor de autor;
- un sinopsis al filmului;
- o listă provizorie a contribuțiilor tehnice și artistice ale fiecărei țări implicate;
- un buget și un plan provizoriu de finanțare;
- un calendar provizoriu al producției;
- contractul de coproducție sau un acord în formă scurtă ("notă acord") încheiat între coproducători. Acest document trebuie să includă clauze care să prevadă repartitia între coproducători a veniturilor sau a teritoriilor.

Statutul final de coproducție se acordă la finalizarea filmului și după examinarea, de către autoritățile naționale, a următoarelor documente definitive de producție:

- lista completă a drepturilor de autor;
- un scenariu final;
- o listă definitivă a contribuțiilor tehnice și artistice ale fiecărei țări implicate;
- un raport final referitor la costuri;
- un plan de finanțare definitiv;
- contractul de coproducție încheiat între coproducători. Acest contract trebuie să includă clauze care să prevadă repartitia între coproducători a veniturilor sau a teritoriilor.

Autoritățile naționale pot solicita orice alt document necesar pentru evaluarea cererii, în conformitate cu legislația națională.

Cererea și alte documente se vor prezenta, dacă este posibil, în limba autorităților

competente cărora le sunt adresate.

Autoritățile naționale competente își transmit reciproc cererea și documentele aferente imediat ce au fost primite. Autoritatea competentă a Părții care deține participarea financiară minoritară nu-și comunică aprobarea înainte de primirea avizului Părții cu participarea financiară majoritară.

Anexa II – Definiția unei opere cinematografice eligibile

- 1 O operă cinematografică de ficțiune se califică drept o coproducție oficială în sensul articolului 3, litera c, dacă, în ceea ce privește elementele provenite din Statele Părți la Convenție, obține cel puțin 16 puncte dintr-un total posibil de 21 puncte, conform listei de elemente prezentate mai jos.
- 2 Având în vedere caracteristicile coproducției, autoritățile competente pot, după consultarea reciprocă, să acorde statutul de coproducție unei opere care reunește un număr de puncte inferior numărului de 16 puncte solicitat în mod obișnuit.

Elementele provenite din Statele Părți la Convenție	Puncte
Regizor	4
Scenarist	3
Compozitor	1
Rol principal	3
Rol secundar	2
Al treilea rol	1
Șef departament – cameră	1
Șef departament - sunet	1
Șef departament - editare imagine	1
Șef departament – producție sau design costume	1
Studio sau locație de filmare	1
Locație efecte vizuale (VFX) imagini generate de computer (CGI)	1
Locație post-producție	1
	21
N.B. Primul, al doilea și al treilea rol sunt stabilite în funcție de numărul de zile de filmare.	

- 3 O operă de animație cinematografică se califică drept o coproducție oficială în sensul articolului 3, litera c, dacă obține cel puțin 15 puncte dintr-un total posibil de 23 puncte, conform listei de elemente prezentate mai jos.
- 4 Având în vedere caracteristicile coproducției, autoritățile competente pot, după consultarea reciprocă, să acorde statutul de coproducție unei opere care reunește un număr de puncte inferior numărului de 15 puncte solicitat în mod obișnuit.

Elementele provenite din Statele Părți la Convenție	Puncte
Concepție	1
Scenariu	2
Design personaje	2
Compoziție muzică	1
Regie	2
Storyboard	2
Decorator șef	1
Decoruri generate pe computer	1
Layout (2D) sau layout și blocuri de cameră (3D)	2
75% din cheltuielile pentru animație în Statele Părți la Convenție	3
75% din cleaning, interconectare și colorare în Statele Părți la Convenție (2D)	3
<i>sau</i> 75% din colorare, iluminare, manipulare, modelare și textură în Statele Părți la Convenție (3D)	3
Compoziție imagine <i>sau</i> cameră	1
Editare	1
Sunet	1
	23

- 5 O operă documentară cinematografică se califică drept o coproducție oficială în sensul articolului 3, litera c, dacă obține cel puțin 50% din totalul punctelor aplicabile în conformitate cu lista de elemente prezentată mai jos.
- 6 Având în vedere caracteristicile coproducției, autoritățile competente pot, după consultarea reciprocă, să acorde statutul de coproducție unei opere care reunește mai puțin de 50% din totalul punctelor solicitate în mod normal.

Elementele provenite din Statele Părți la Convenție	Puncte
Regizor	4
Scenarist	1
Camera	2
Editor	2
Cercetător	1
Compozitor	1
Sunet	1
Locație de filmare	1
Locație post-producție	2
Locația unde sunt realizate efecte vizuale (VFX) sau imagini generate de computer (CGI)	1
	16